

tilfældet var med dyreværnsloven af 1916. Det samme gjaldt forslaget til nærværende lov, der blev udarbejdet efter forhandling med landbrugsministeriet, det veterinære sundhedsråd, anklagemyndigheden, Foreningen af Politimestre i Danmark og Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, og for hvilket navnlig den norske lov af 7. juni 1935 om dyreværn og den svenske lov af 19. maj 1944 om dyrebeskyttelse blev taget som forbilleder.

Lovforslaget blev i landstinget underkastet en indgående behandling i et udvalg, der havde samme sammensætning som det, der i den foregående rigsdagssamling beskæftigede sig med et af *Elmqvist* (V) m. fl. fremsat lovforslag om ændringer i dyreværnsloven (årbog 1948—49, side 613).

Under udvalgsarbejdet angående det nye lovforslag, der tilsigtede en samlet revision af dyreværnsloven, enedes man om en række ændringsforslag, der alle blev stillet af justitsministeren og tiltrådt af udvalget. I den ændrede affattelse vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting.

Af ændringerne er enkelte omtalt i tilslutning til efterfølgende gengivelse af en række af lovens bestemmelser.

I. Behandlingen af dyr (§§ 1—6).

§ 1. Dyr skal *behandles forsvarligt* og må ikke ved vanrøgt, overanstrengelse eller på anden måde udsættes for unødigt lidelse.

§ 2. Enhver, der holder dyr, skal drage omsorg for, at dyret får tilstrækkeligt og egnet *foder og drikke*, og at det iøvrigt passes og plejes forsvarligt, herunder at dets opholdsrum er forsvarligt indrettet.

§ 3. Det er *forbudt*:

1. ved bindsel, tøjlr eller anbringelse af andre indretninger at hemme dyrs bevægelsesfrihed på en måde, der volder dyret smerte eller hindrer det i at opnå fornøden hvile,
2. at slå dyr med genstande, der er egnede til at volde dyret beskadigelser eller stærke smerter,